

Mindretallet er enig med regeringen i behovet for markante lettelser i beskattningen af arbejdsindkomster, som er særdeles høj i Danmark sammenlignet med andre lande. Men mindretallet er uenig med regeringen i valg af metode til at nå dette mål. Som beskrevet i ovenstående flytter regeringens forslag en lang række skattepolitiske hegnsplæ i socialdemokratisk og centralistisk retning og altså væk fra, hvad mindretallet finder ret og rimeligt. Derfor afviser mindretallet regeringens skattereform og indstiller alle 23 lovforslag i reformen til forkastelse.

Mindretallet noterer sig i øvrigt med tilfredshed, at regeringen nu har taget tanken om omlægning af kontantlån til sig på trods af regeringens tidligere meget markante afvisning af et tilsvarende forslag (lovforslag nr. L 191). Samtidig beklager mindretallet, at regeringen langt fra vil kompensere boligejerne for rentefradragets lavere værdi. Der er efter mindretallets opfattelse tale om en markant og ensidig forøgelse, som er helt urimelig og burde være fuldt kompenseret med en væsentlig større sænkning af lejeværdien.

Regeringen har som nævnt selv oplyst, at den forøgede årlige belastning af boligejerne er på 2,6 mia. kr., og mindretallet beklager, at regeringen ikke har vist forhandlingsvilje og ikke har ønsket at sænke lejeværdien yderligere og dermed kompensere fuldt ud for rentefradragets sænkning, herunder også for pensionister, som slet ikke er medtaget i regeringens lejeværdinedsættelse.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Især opfatter mindretallet ændringsforslaget om nedsættelse af lejeværdien for store luksus-huse fra 7,5 pct. til 6 pct. som aldeles skamløst. Det illustrerer særdeles klart den sociale slagside, regeringens reform har.

For så vidt angår de af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag vil SF redegøre for sin stilling ved 2. behandling af lovforslaget. Til ministerens ændringsforslag agter SF at stemme således:

Nr. 1-4: Undlader. Teknik i forbindelse med kontantlån.

Nr. 6: Imod. Der er tale om en nedsættelse af lejeværdien, herunder også lejeværdien på

særlig luksusbetonede huse, der ifølge svar beboes af familier, der har en gennemsnitlig skattepligtig indkomst på over 500.000 kr., formentlig med en gennemsnitlig bruttoindkomst omkring 700.000 kr. Mindretallet mener, at der var andre boligejere, der var mere trængende end disse millionærer i Rungsted og omegn, som regeringen nu kommer til hjælp.

Nr. 8: Imod. Der er tale om en nedsættelse af lejeværdien fra 2,5 pct. til 2 pct. for de pensionister, der har tilladelse til at bebo deres sommerhus hele året. Forslaget er en logisk konsekvens af nr. 6 og forøger kredsen, som får lempet lejeværdien, hvorfor mindretallet er imod.

Nr. 10 og 12: For. Sommerhuse, der lovligt benyttes som helårsbolig, kan ikke også skattemæssigt få lov til at få fordel af sommerhusreglen ved eventuel fremleje.

Nr. 13, 14 og 15: Undlader. Teknik i forbindelse med kontantlån.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de af skatteministeren stillede ændringsforslag ved 2. behandling. Mindretallet har dog stillet de under nr. 5, 7, 9 og 11 anførte ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

1) Den under *nr. 1* foreslåede nye paragraf betegnes »§ 6«.

2) I den under *nr. 1* foreslåede § 5 D, der ændres til § 6, indsættes i *stk. 1* efter sidste pkt. som nyt punktum:

»Indfries flere kontantlån optaget før 19. maj 1993 ved optagelse af ét realkreditlån, er fradragsretten efter 1. pkt. betinget af, at løbetiden på det nye lån mindst svarer til et vejet gennemsnit af restløbetiden på de lån, der indfries, sammenvejet efter størrelsen af de pågældende låns obligationsrestgæld på indfrielses-tidspunktet.«